

Людина з Великої Літери!

19 серпня 2016 року науково-освітня громадськість відзначила 75-річний ювілей Дмитра Івановича Мазоренка, який працював на посаді ректора ХНТУСГ упродовж багатьох років та доклав чимало зусиль для того, щоб перетворити навчальний заклад у потужний центр із високим національним статусом, відомим та знаним не тільки в Україні, а й далеко за її межами.

В цей день його привітало дуже багато відомих людей та громадських діячів, як із Харкова, так і всієї країни. Однак, як зазначив ювіляр, самими приємними словами та спогадами були ті, які він почув від тих, з ким впродовж багатьох років був пліч о пліч – його колег.

- Мені дуже приємно, що в свій час я керував найгарнішим колективом, де люди були не кожен сам по собі, а все робили – РАЗОМ! – зазначив Дмитро Іванович. - Саме тому нам вдалося домогтися таких висот та визнань у світі. Вдячний кожному з Вас, за великий особистий внесок у благополуччя нашого навчального закладу, за сумлінну працю, за справжній патріотизм,

за відданість обраній справі рідного Харківського національного технічного університету сільського господарства ім. Петра Василенка.

Однак, давайте зазирнемо у минуле і прослідкуємо, як же ця життєрадісна і позитивна людина досягла таких висот.

Як відомо, життєвий шлях кожного починається з батьків, з рідної домівки, зі школи. Народився майбутній вчений і педагог на Полтавщині, в с. Пустовойтово, Глобинського району. Дитячі роки Дмитра хоч і були тяжкими, але промайнули дуже швидко. Ось і час до школи вже йти ... Навчався хлопчик старанно, тому все давалося йому легко. Відмінник, кращий учень, а у старших класах – секретар комсомольської організації школи.

На літніх канікулах Дмитрик завжди працював у рідному радгоспі, де його улюбленим заняттям була робота на току. Запах зерна запам'ятався юнакові на все життя. Саме ця велика любов до української землі, до хліборобської справи і визначила подальшу долю Дмитра Івановича.



Середню школу юнак закінчив із золотою медаллю. Визначним надбанням зі шкільних років для нього стали – друзі, теплу згадку про яких він несе через усе життя.

У 1960 році Дмитро Іванович поступає до Харківського інституту механізації та електрифікації сільського господарства (ХІМЕСГ). У студентські роки його серед інших вирізняли наполегливе відношення до навчання та активна життєва позиція.

Наші зовнішні

У 1965р. Дмитро Мазоренко закінчив вищий навчальний заклад із відзнакою і залишився працювати у рідному інституті та пройшов багаторічний шлях від студента до ректора цього ВНЗ.

Багаторічна праця видатного вченого, освітянина Дмитра Івановича була відзначена високими державними, урядовими і галузевими нагородами. Талановитий педагог і вмільний організатор вищої школи - він завжди знаходився у постійному пошуку новацій задля ХНТУСГ. Однак Дмитру Мазо-

ренку також притаманні надзвичайна скромність, величезна працездатність, наполегливість, вміння повести за собою колег та студентів для досягнення нових цілей.

Дмитро Іванович користується безперечним авторитетом не тільки у рідному колективі, а й у державних, наукових, освітянських структурах.

Колектив Харківського національного технічного університету сільського господарства ім. Петра Василенка пов'язує багаторічні успіхи і досягнення ВНЗ із іменем Дмитра Іва-

новича Мазоренка - Заслуженого працівника освіти України, Члена-кореспондента НААН, та головне, ректора університету з 1996 по 2012 р.р.

І на останок хотілося згадати дуже відому фразу: «Є люди, які несуть у цей світ любов, тепло і світло. Є люди, які несуть справедливість і спокій. А є такі люди, які мають унікальну можливість радувати навколишніх позитивом, життєрадісністю і оптимізмом. Це все про нього... Дмитра Івановича Мазоренка – Людину з Великої Літери!

*Ректорат і профспілковий комітет,
редакція газети «Світloch знань».*



З матір'ю Іваном Андрійовичем і матір'ю Марією Олександрівною, 1964 р.



В колі рідної сім'ї: з дружиною Валентиною Петрівною і синами Сергієм та Володимиром, 1979 р.



Адреса редакції:

61002, Харків-02, вул. Алчевських, 44.

Головний редактор БАБЕНКО А.О., помічник головного

редактора КАШУБА С.А., дизайн та верстка ОБЕРНІХІНА Л.О.

Наклад 200 пр. Зам. № 360.

Надруковано в КП "Міська друкарня"

Свідоцтво ДК № 3613 від 29.10.2009 р.

Думки авторів публікації можуть не збігатися з позицією редакції. Редакція залишає за собою право редагувати та скорочувати тексти матеріалів.